

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 3Er/1343/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313204080
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Svetláková
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2021:6313204080.2

Uznesenie

Okresný súd Brezno, v exekučnej veci oprávneného GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Bratislava, Mostová 185/2, IČO: 35 838 825, zast. Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bratislava, Michalská 14, proti povinnému P. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P., A. XXX, o vymoženie povinnosti zaplatiť 2 767,11 Eur s prísl., vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 60, takto

rozhodol:

Okresný súd Brezno, v exekučnej veci oprávneného GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Bratislava, Mostová 185/2, IČO: 35 838 825, zast. Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bratislava, Michalská 14, proti povinnému P. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P., A. XXX, o vymoženie povinnosti zaplatiť 2 767,11 Eur s prísl., vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 60, takto

odôvodnenie:

1. Poverením Okresného súdu Brezno č. 5603 038799 * zo dňa 25. 04. 2013 bol súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý poverený vykonaním exekúcie a vymožením pohľadávky vo výške 2 767,11 Eur s príslušenstvom. Poverenie bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 03. 05. 2013.

2. Súdny exekútor v predmetnej veci vydal dňa 06. 05. 2020 Upovedomenie o zastavení starej exekúcie v zmysle zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“).

3. Súdnemu exekútorovi boli v zákonnej lehote doručené námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré predložil na rozhodnutie súdu. Námietky oprávnený odôvodnil tým, že žiada preveriť a potvrdiť totožnosť subjektu oprávneného. Pohľadávky postúpené oprávneným na ďalšiu osobu mali byť predmetom ďalšieho postúpenia. Povinnosťou súdneho exekútora bolo doručiť súdu návrh a pripustenie zmeny účastníkov konania. Súd mal následne o zmene oprávneného rozhodnúť v lehote 60 dní od doručenia návrhu. Oprávnený preto namieta, že v tomto exekučnom konaní sa najprv musí ustáliť osoba oprávneného.

Oprávnený ďalej uviedol, že exekútor si v rámci upovedomenia uplatnil paušálne trovy a vyzval oprávneného na zaplatenie paušálnych trov, napriek tomu, že nemá nárok na náhradu paušálnych trov, keďže ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií do 30. 06. 2016. Exekútor v upovedomení o zastavení starej exekúcie a výzve na zaplatenie paušálnych trov nepreukázal, že exekúcia bola zapísaná v centrálnom registri exekúcií do 30. 06. 2016.

Oprávnený ďalej namieta, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na zaplatenie paušálnych trov neobsahuje náležitosti vyžadované § 5 ods. 2 ZoUNEK najmä neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú a preto je nepreskúmateľné. Z Upovedomenia o zastavení starej exekúcie ani z výzvy na zaplatenie paušálnych trov, nie je zrejmé, prečo vôbec došlo k zastaveniu starej exekúcie a aké úkony exekútor vykonal, aby vymohol nárok oprávneného a odvrátil

tak zastavenie starej exekúcie. Nie je zrejmé, ako nárok oprávneného exekútor vymáhal, a prečo nárok nebol vymožený ani za 5 rokov plynutia rozhodnej doby.

Oprávnený zároveň uviedol, že ZoUNEK je v rozpore s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1, 4 a 5, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a čl. 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Oprávnený svoje tvrdenie zdôvodnil nasledovne:

Ustanoveniami § 6 ods. 1 veta prvá s vpojení s ustanovením § 6 ods. 2 veta prvá ZoUNEK je obmedzené vlastnícke právo oprávneného a bez akéhokoľvek verejného záujmu a akejkolvek primeranej náhrady, pričom je ohrozená vymáhateľnosť práva oprávneného a jeho zákonná ochrana, a to bez toho, aby oprávnený vopred mohol zvažovať, či exekúcia bude alebo nebude bezvýsledná. Vlastnícke právo oprávneného tak zároveň nemá rovnaký zákonný obsah a ochranu ako vlastnícke právo iných vlastníkov/oprávnených, do ktorých vlastníckeho práva nebolo zasiahnuté protiústavnou zákonnou úpravou starých exekúcií. Napadnutou právnou úpravou sú náklady bezdôvodne prenášané na oprávneného, pričom sa nehľadí na to, že súdny exekútor je osobou v obdobnom postavení podnikateľa podľa obchodného zákonníka. Riziko nevymoženia pohľadávky by malo byť na exekútorovi resp. by mala byť daná možnosť aby paušálna náhrada trov mohla byť posudzovaná v individuálnych súvislostiach obdobne ako v prípade náhrady trov v Civilnom sporovom poriadku, kde sa v prípade bezvýslednosti rozhoduje podľa procesného zavinenia.

ZoUNEK na základe ustanovení § 1 ods. 1, 2, §2 ods. 1, § 6 ods. 1 a 2, § 7 ods. 1 zbavuje retroaktívne oprávneného pohľadávky, ktorú má súdom priznanú a pri ktorej súčasne realizuje svoje právo na súdnu ochranu a zároveň ho tiež jednostranne postihuje vo forme ďalšieho „paušálneho výdavku“, ktorý má uhradiť exekútorovi bez ohľadu na skutočnosť, či vykonal akékoľvek úkony smerujúce k vymoženiu pohľadávky a či sám svojou nečinnosťou nespôsobil existenciu „starej exekúcie“.

Ustanovením § 7 ods. 1 veta druhá ZoUNEK je ohrozená vymáhateľnosť práva a vylúčená súdna ochrana domáhať sa riadnymi opravnými prostriedkami akejkolvek nápravy proti výzve na náhradu paušálnych trov a to i v prípade, ak je náhrada paušálnych trov uplatňovaná exekútorom v rozpore so zákonom (v prípadoch, keď na paušálnu náhradu nemá nárok). Zákonodarca ustanovil za exekučný titul upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov, na základe ktorej neboli paušálne trovy uhradené do 60 dní od ukončenia exekučného konania, bez možnosti oprávneného brániť sa prípadnému postupu exekútora v rozpore so zákonom.

Pohľadávka ako majetkové právo oprávneného na plnenie od dlžníka je predmetom vlastníckeho práva. V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR možno konštatovať, že obsah vlastníctva tvorí súhrn jednotlivých subjektívnych vlastníckych oprávnení, medzi ktoré patrí aj právo s vecou nakladať (ius disponendi), teda oprávnenie vlastníka určovať ďalší právny osud veci. ZoUNEK jasne privodil neprímeraný zásah do vlastníckych práv oprávnených nakladať so svojou pohľadávkou. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť aj tú skutočnosť, že okrem nemožnosti nakladania so svojou pohľadávkou sú oprávnení povinní znášať aj paušálne trovy takto zastavenej exekúcie, čo len zvyšuje mieru neprímeranosti zásahu do ústavou garantovaných práv oprávnených. Vzhľadom na cieľ a účel zákona je uloženie povinnosti oprávnenému platiť paušálne trovy súdneho exekútora z dôvodu zastavenia starej exekúcie sporným ustanovením. Analogicky možno poukázať na právnu situáciu vlastníkov bytov, v ktorých sa uplatňovala regulácia nájomného, kde Európsky súd pre ľudské práva uznal, že štátne orgány nedodržali spravodlivú rovnováhu medzi všeobecným záujmom spoločnosti a ochranou majetkových práv sťažovateľov. Z uvedeného je zrejmé, že povinnosť platenia paušálnych trov starej exekúcie na strane oprávneného nie je spôsobilá prejsť ústavným testom proporcionality.

Zákonodarca zároveň nerešpektuje zákaz retroaktívneho pôsobenia právnych noriem, čím dochádza k zásahu do právnej istoty a legitímnych očakávaní oprávnených. ZoUNEK zaťažuje výlučne len oprávnených a reálna redukcia starých exekúcií je otáznna, keďže zastavené staré exekúcie bude možné iniciovať opätovne. Dôsledky zákona sú pozitívne jedine pre súdnych exekútorov, ktorým sú oprávnení povinní zaplatiť paušálne trovy starých exekúcií. Pre samotné všeobecné súdy, ktorých doteraz reálne neprenesená exekučná agenda pri starých exekúciách bude síce ukončená, avšak v mnohých prípadoch de facto len prejde na kauzálnu príslušný Okresný súd Banská Bystrica (a to podaním opätovných návrhov na vykonanie exekúcie). Je otáznne, či v takom prípade nepríde napriek deklarovaným predpokladom k zavaleniu tohto „špecializovaného“ súdu množstvom podaní (opätovných) na vykonanie exekúcie. Právnu normu je potrebné považovať za retroaktívnu vtedy, ak stanoví právne následky pre také skutkové podmienky, k dovŕšeniu ktorých došlo ešte pred dátumom jej účinnosti. Zásada zákazu spätného pôsobenia zákonov sa javí zároveň ako jedna zo záruk zachovania základných ľudských práv a slobôd, ktorej vyjadrenie oprávnený vidí v článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

V súvislosti s vyššie uvedenými dôvodmi námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a trovám starej exekúcie, oprávnený dáva podnet, aby súd podľa § 74 písm. d) zákona 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky podal návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 ústavy o súlade vyššie citovaných ustanovení zákona č. 233/2019 Z. z. s článkom 20 ods. 1, 4 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článkom 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

S ohľadom na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky zo strany súdu, oprávnený žiada, aby súd konanie prerušil do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o súlade právnych predpisov.

4. Podľa § 1 ods. 1 a 2 ZoUNEK, tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len "exekučné konanie") a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie. Na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

5. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) až d) ZoUNEK, stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2, b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty, c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

6. Podľa § 2 ods. 2 písm. a) až g) ZoUNEK, stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o a) vymoženie pohľadávky na výživnom, b) uspokojenie práva na nepeňažné plnenie, vrátane uspokojenia práva na peňažné plnenie, ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní.

7. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017

8. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. 5. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, v znení účinnom do 31. 03. 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

9. Podľa § 36 ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, ak osobitný zákon 4c) neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení exekučného konania nemožno podať žalobu na obnovu exekučného konania.

10. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, v znení účinnom do 31. 03. 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

11. Podľa § 162 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p."), súd konanie preruší, ak a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá ústavnému súdu návrh na začatie konania, c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

12. Podľa § 162 ods. 2 a 3 C.s.p., súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

13. Podľa čl. 144 ods. 2 zákona č. 460/1992 Zb (ďalej len Ústava“), ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1 Právny názor ústavného súdu obsiahnutý v rozhodnutí je pre súd záväzný.

14. Na úvod súd považuje za potrebné uviesť, že účastník konania nemá právny nárok na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) C.s.p. na vlastnú žiadosť, avšak má možnosť predniesť súdu svoje argumenty o tom, že skutkový a právny stav konania v jeho veci odôvodňuje uplatnenie postupu súdu podľa § 162 ods. 1 písm. b) C.s.p. Toto právo účastníka konania je obsiahnuté v základnom práve na súdnu ochranu garantovanom v čl. 46 ods. 1 Ústavy, a zároveň je implikované v ustanovení § 162 ods. 2 C.s.p. Zákonná formulácia „súd konanie preruší aj bez návrhu“ vytvára súdu príležitosť, aby konanie prerušil aj na návrh.

15. Právomoc všeobecných súdov vyvolať pred Ústavným súdom Slovenskej republiky konanie o súlade právneho poriadku nie je absolútna a vzniká iba ak sú splnené dve podmienky, a to v prípade, ak sa nesúlad všeobecne záväzného právneho predpisu nižšej ako ústavnej sily s Ústavou spája s „prejednanou vecou“, a preto sa očakáva jeho priamy účinok na rozhodnutie v konkrétnom spore, a v prípade, ak je súd toho názoru, že medzi všeobecne záväzným právnym predpisom a Ústavou je nesúlad.

16. Zo UNEK oproti Exekučnému poriadku dopĺňa dôvody na zastavenie exekúcie, pričom za splnenia zákonných podmienok sú staré exekúcie zastavené priamo zo zákona. Súd dáva do pozornosti oprávneného, že Exekučný poriadok bol odo dňa svojej účinnosti až doposiaľ mnohokrát novelizovaný. Postupne boli dopĺňané, resp. menené dôvody zastavenia exekúcií, pričom zastavenia exekúcií napokon vyplývali a vyplývajú aj z iných zákonov. Rovnako tak sú zastavované staré exekúcie, pričom tieto definoval zákonodarca a určil podmienky za ktorých sú zastavené. Tieto sú jasné, zrozumiteľné a súd sa nestotožňuje s názorom, že je tu rozpor s Ústavou prípadne Zmluvou o fungovaní Európskej únie. Súd je toho názoru, že zastavenie exekúcie je iba otázkou procesného postupu a nejde o zásadnú otázku, ktorá by mala byť výlučne zverená do kompetencie súdu. Súd dáva do pozornosti oprávneného, že o ukončení exekúcie vymožením pohľadávky alebo upustením nerozhoduje súd a neposudzuje, či naozaj boli pre také ukončenie splnené podmienky, ale v takom prípade uvedené procesné úkony vykoná exekútor vrátením poverenia súdu a vyhotovením konečného vyúčtovania exekučného konania (podľa Exekučného poriadku účinného do 31. 03. 2017). Spôsob ukončenia exekúcie, či už rozhodnutím súdu, zo zákona alebo postupom exekútora je len otázkou procesného úkonu, ktorý v žiadnom prípade nie je v rozpore s Ústavou. Súd sa nestotožňuje s tým, že zákon by mal byť v rozpore s Ústavou ani z akéhokoľvek iného dôvodu uvedeného oprávneným, pretože zastavenie starej exekúcie nie je prekážkou rozhodnutej veci, oprávnený má stále možnosť podať nový návrh na vykonanie exekúcie a ak súd na základe opätovného návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie, účinky úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku podliehajúceho starej exekúcii ostávajú zachované a oprávnený má nárok aj na náhradu súdneho poplatku za nový návrh. Z tohto hľadiska nie je podľa názoru súdu zákon retroaktívnym, nenaruša právnu istotu oprávneného a taktiež neporušuje jeho právo vlastníť majetok. Pokiaľ podľa zákona oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s podaním nového návrhu s výnimkou súdneho poplatku a pokiaľ oprávnený má nahradiť paušálne trovy, tak takéto ustanovenia tiež nie sú v rozpore s Ústavou a zjavne tam, kde nebolo minimálne po dobu 18 mesiacov nič vymožené. Súdny exekútor v danom prípade splnil všetky svoje zákonné povinnosti, pričom vynaložil vlastné prostriedky na jednotlivé úkony, je preto na mieste aby oprávnený znášal trovy exekúcie tak, ako pri zastavení exekúcie pre nemajetnosť. To, že nemajetnosť neposudzuje súd, ale je stanovená zákonná fikcia za splnenia konkrétnych podmienok, nie je v rozpore s Ústavou naopak, takéto definovanie starých exekúcií zrelej na zastavenie z dôvodu uplynutia rozhodnej doby je prvkom vnášajúcim do exekúcií právnu istotu, hospodárnosť a zefektívnenie exekučných konaní, pretože za splnenia rovnakých podmienok je zastavená každá jedna exekúcia spĺňajúca stanovené podmienky a eliminuje sa do značnej miery rôzny postup exekútorov a exekučných súdov v obdobných veciach.

Pokiaľ oprávnený namieta protiústavnosť aj tých častí zákona, ktoré upravujú paušálne trovy, súd uvádza, že aj pred účinnosťou ZoUNEK boli oprávnení v exekúciách povinní znášať trovy v prípade zastavenia exekúcií pre nemajetnosť povinného, pričom vyhláškou bola stanovená minimálna odmena exekútora, ktorý mal okrem toho nárok na ďalšie náhrady. Stanovené paušálne trovy sú primerané a proporcionálne vo vzťahu nárokov a ochrany vlastníckych práv exekútora a oprávneného.

17. V predmetnej exekučnej veci súd po preskúmaní návrhu oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti ZoUNEK nie je presvedčený o nesúlade namietaného právneho predpisu s Ústavou. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že nie je splnená podmienka pre podanie návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 1 v spojení s čl. 130 ods. 1 písm. d) Ústavy.

18. Účastníkmi exekučného konania sú oprávnený a povinný, teda na jednej strane subjekt v prospech ktorého je exekúcia vykonávaná a na druhej strane subjekt voči ktorému (v neprospech ktorého) je exekúcia vedená. Exekučným titulom je v danom prípade rozsudok Okresného súdu Brezno, č.k. 5C/1/2012-110 zo dňa 26. 10. 2012 ktorým bol povinný zaviazaný nahradiť priamo oprávnenému (GENERAL FACTORING, a.s.) sumu 2 767,11 Eur s prísl. Už v poverení na vykonanie exekúcie č. 5603 038799 * zo dňa 25. 04. 2013 je ako oprávnený uvedený GENEREAL FACTORING, a.s. Zároveň je potrebné uviesť, že aj samotný návrh na vykonanie exekúcie podal súdnemu exekútorovi samotný oprávnený. Na to, aby sa oprávneným v exekučnom konaní stal GENERAL FACTORING, a.s. preto ani nebolo potrebné rozhodovať o pripustení zmeny účastníka konania na strane oprávneného.

19. K tvrdeniu oprávneného, že predmetná exekúcia nebola zapísaná v Centrálnom registri exekúcií a teda s poukazom na § 6 ods. 4 písm. b) ZoUNEK exekútorovi nevznikol nárok na paušálne trovy exekúcie, súd konštatuje, že v zmysle § 7 ods. 1 ZoUNEK námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné. Zo ZoUNEK je zrejmé, že exekučný súd je oprávnený preskúmať zákonnosť upovedomenia o zastavení starej exekúcie len vo vzťahu k okolnostiam súvisiacim so samotným zastavením exekúcie, inak povedané, či došlo alebo nedošlo k zastaveniu exekúcie v súlade so ZoUNEK a teda či exekútor postupoval správne, keď vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Posudzovanie upovedomenia v časti výzvy na úhradu paušálnych trov starej exekúcie však vôbec nepatrí do právomoci exekučného súdu. Je potrebné uviesť, že z ust. § 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017 vyplýva, že vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci a v súvislosti s týmto výkonom má exekútor postavenie verejného činiteľa. Na výkon exekučnej činnosti sa teda vzťahuje disciplinárna zodpovednosť súdneho exekútora, ako aj právne predpisy a princípy regulujúce zodpovednosť za výkon verejnej moci. Ak by súdny exekútor pokiaľ ide o uplatnenie paušálnych trov postupoval v rozpore s príslušnými ustanoveniami ZoUNEK, zákonnosť takého postupu súdneho exekútora je možné preskúmať v rámci aplikovania prípadnej disciplinárnej zodpovednosti súdneho exekútora, nie však v rámci rozhodovania o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie. Navyše ak oprávnený tvrdí, že došlo zo strany exekútora k porušeniu povinnosti podľa § 6 ods. 4 písm. b) cit. zákona, je potrebné, aby svoje tvrdenie preukázal listinným dôkazom. Súdny exekútor vyjadreniu k námietkam pripojil listinný lustráciu v CRE z ktorého vyplýva že exekúcia je zaevidovaná v CRE. Oprávnený nepreukázal, že súdny exekútor si nesplnil svoju povinnosť v zákonom stanovenej lehote. Súd sa preto nemohol stotožniť s názorom oprávneného, že súdny exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov exekúcie.

20. Oprávnený namietať upovedomenie o zastavení starej exekúcie aj z dôvodu, že nespĺňa zákonom predpísané náležitosti. V upovedomení o zastavení starej exekúcie súdny exekútor označil oprávneného a povinných a pohľadávku vymáhanú v exekučnom konaní. Súdny exekútor zároveň uviedol zákonné ustanovenie na základe ktorého sa exekúcia považuje za zastavenú a vyzval oprávneného na úhradu paušálnych trov exekúcie. Súdny exekútor taktiež v upovedomení uviedol výšku vymožennej pohľadávky a výšku vymožených trov oprávneného v exekučnom konaní a poučil oprávneného o možnosti podať proti upovedomeniu námietky. Súd je preto toho názoru, že upovedomenie obsahuje všetky zákonom predpísané požiadavky. Súdny exekútor uviedol, že exekúcia sa považuje za zastavenú z dôvodu, že uplynula rozhodná doba piatich rokov od doručenia poverenia na vykonanie exekúcie. Táto skutočnosť musí byť známa aj samotnému oprávnenému z dôvodu, že od doručenia poverenia na vykonanie exekúcie súdny exekútor exekúciu vykonáva. Exekúcia bola uplynutím rozhodnej doby zastavená priamo zo zákona, a preto nie je ani potrebné

ďalšie zdôvodnenie zastavenia exekúcie. Súd zdôrazňuje, že je oprávnený posudzovať upovedomenie o zastavení starej exekúcie len ohľadom splnenia zákonných dôvodov na jeho vydanie. Exekúcia je vykonávaná súdnym exekútor a súd neposudzuje jednotlivé kroky exekútora. Povinnou náležitosťou upovedomenia o zastavení starej exekúcie nie je ani nemôže byť uvedenie jednotlivých spôsobov vykonania exekúcie a zdôvodnenie nevyoženia pohľadávky oprávneného v lehote 5 rokov. Za týmto účelom mohol oprávnený nahliadnuť do spisu súdneho exekútora a v prípade ak s ním nebol spokojný mal možnosť podať súdu návrh na zmenu exekútora. Oprávnený si musel byť vedomý tej skutočnosti, či je exekúcia vedená efektívne prípadne či je vymožená aspoň časť pohľadávky oprávneného.

21. Vedená exekúcia spĺňa zákonnú definíciu starej exekúcie a táto bola zo zákona zastavená z dôvodu, že bola splnená jedna z podmienok uvedená v ustanovení § 2 ods. 1 zákona, a preto súdny exekútor vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Oprávnený podal proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie námietky z dôvodu rozporu upovedomenia so zákonom, no súd žiaden rozpor upovedomenia o zastavení starej exekúcie nezistil, a preto súd vyhodnotil námietky oprávneného proti upovedomeniu za nedôvodné a zamietol ich. Konajúci súd nepovažuje zákon za rozporný s Ústavou, a preto nebude za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti ZoUNEK iniciovať konanie pred Ústavným súdom a z toho dôvodu prerušovať toto konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané, a to v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na tunajšom súde. O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení.

V sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.